

Posudek diplomové práce M.Ehlové-Šimákové: Sourozenecký incest a jeho následky. FF UK Praha, 2006

Práce se zabývá zatím v odborném psychologickém písemnictví zatím ne příliš zpracovanou problematikou sourozeneckého incestu. Týká se to však spíše jen teoretické části, jelikož v části empirické získala data pouze od tří sourozenecky zneužitých respondentů. Název práce proto neodpovídá tomu, co poté autorka skutečně zjišťuje a vyhodnocuje. Autorka na základě prostudované literatury v teoretické části poskytuje přehled výzkumů a teorií týkajících se uvedené problematiky, tedy především pohlavního zneužití v dětství a dále pak konkrétně incestu a jeho následků v nejširším slova smyslu. V části týkající se konkrétně sourozeneckého incestu pak ale vychází pouze z jednoho odborného článku Finkelhorna a kol. s povzdechem, že jiné se jí i přes téměř detektivní práci nepodařilo nalézt více studií. V posledních letech však byla publikována řada článků s touto tematikou (jen namátkou Abrahamas a Hoey, 1994, Aschreman a Safier, 1990, Caffaro, Con-Caffaro, 2005, Canavan a spol. 1992, Cole, 1982, Daie a spol. 1989, Digiorgio-Miller, 1998 atd., atd.) V teoretické části bych uvítal, kdyby autorka více uváděla práce, ze kterých některé části textu citovala (např. charakteristiku incestních rodin na str.18, charakteristiku matek v incestních rodinách na str.36, sourozeneckého incestu na str.58 apod.).

V části empirické pak autorka na základě zpracování dotazníků přes 700 studentů středních škol zkoumá rozdíly mezi zneužitými a nezneužitými muži a ženami, přičemž kvůli malému počtu mužských respondentů uvádějících tuto zkušenost v anamnéze lze vyhodnocení zúžit v podstatě na srovnání zneužitých a nezneužitých žen (srovnání nezneužitých žen a nezneužitých mužů je zde jaksí navíc, jelikož nebylo předmětem výzkumu). Výsledky srovnání jsou validní, potvrzují zjištění jiných autorů o negativních následcích sexuálního zneužití v dětství. Z hlediska statistického vyhodnocení mi není jasné, proč autorka nevyhodnocovala kvantitativní data pomocí t-testů - převod dat např. věku či počtu partnerů do procentuálních pásmových tabulek mi připadá jako nešikovné a méně přehledné.

V diskusní části jsou pak uvedena srovnání dosažených výsledků s výsledky obdobných studií u nás i ve světě, přičemž tato část mi připadá poněkud ochuzená. V závěrech pak není příliš seriosní dělat procenta z tak nízkých počtů (bod 2) a ani závěry ze tří případů sourozeneckého incestu (bod 6).

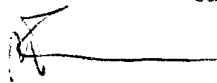
Diplomantka se nevyhnula ve své práci některým formálním nedostatkům: v seznamu literatury chybí někdy stránkování u časopiseckých prací, není mi jasné, proč je název článku Weiss a Zvěřina z Č.S.Psychiatrie 1997 uveden anglicky, časopis se jmenuje Archives of Sexual Behavior a ne Archieves..., jak autorka pokaždé uvádí, dále chybí v seznamu literatury v textu citované publikace Vaníčková a kol. 1997 (str.20,27,52), Poethe 1996 (str.24), Matějček 1995 (str.26), Summit 1993 (str.29), Leslie 1976 (str.31), Zvěřina 2000 (str.39,41), Hunt 1994, na druhou stranu jsou v seznamu literatury ale uvedené práce, které zase

nejsou citovány v textu: Convoy,1992, Freyd,1997, Herman,1981, Hoeschl et al.,2002, Mufsonová a Kranzová,1996, Poethe, 1999, Roland a Summit,1983, Sobotková,2000, Šimáková,2003, Vaníčková et al.1995, Vodičková (nedatováno), Vyhlídalová 1996, Weiss a Zvěřina,1997.

Závěrem konstatuji, že i přes uvedené námitka se mi jeví práce poměrně přínosná a splňující nároky kladené na práci diplomovou. Proto ji k obhajobě

d o p o r u č u j í .

Prof.PhDr. Petr Weiss, Ph.D.
Sexuologický ústav VFN a 1. LF UK
tel.: 604 233 184

V Praze, 5.9.2006

Prof.PhDr.Petr Weiss,PhD